

Σχόλιο Γιώργου Ελενόπουλου

Τις τελευταίες ημέρες επανήλθε στη δημοσιότητα το αγαπημένο θέμα κάποιων ΜΜΕ και ορισμένων δημοσιογράφων, αυτό των ΜΚΟ.

Αφορμή αυτή τη φορά σχετική έρευνα των αρμοδίων αρχών.

Έκτοτε παρατηρούμε έναν καταϊγισμό δημοσιευμάτων και σχολίων που περιστρέφονται γύρω από τον Γιώργο Παπανδρέου.

Το φαινόμενο δεν είναι καινούργιο.

Η ιστορία έχει διδάξει ότι και αφορμή να μην υπάρχει, θα εφευρεθεί.

Υπερβολή; Κάθε άλλο. Για να μην αναφερθούμε στη σύγχρονη ιστορία του τόπου και βρούμε δεκάδες περιπτώσεις, αρκεί μια πρόσφατη. Αυτή της λεγόμενης λίστας Λαγκάρντ. Όπως θυμούνται όλοι, για αρκετά ΜΜΕ, τουλάχιστον δύο πρόσωπα της οικογένειας Παπανδρέου, επιχειρήθηκε, να εμφανιστούν ως αναφερόμενα στην πολυσυζητημένη λίστα.

Αποτέλεσμα; Άνθρακες ο θησαυρός.

Αλλά ουδείς ζήτησε συγνώμη.

Την περίμενε κανείς; Όχι.

Γιατί όλοι, πλέον, γνωρίζουμε το αυτονόητο. Ότι δηλαδή, στόχος είναι να μείνει η μουτζούρα.

Η ίδια επιχείρηση στήθηκε πάλι τώρα, με αφορμή την υπόθεση των ΜΚΟ.

Από την πρώτη στιγμή, με ανακοίνωση που εκδώσαμε είπαμε όλη την αλήθεια.

Ποια είναι αυτή;

Πρώτον. Πράγματι υπήρχε θέμα με το πλαίσιο για τις ΜΚΟ. Για τον λόγο αυτό, την περίοδο κατά την οποία ηγείτο του Υπουργείου Εξωτερικών ο Γιώργος Παπανδρέου, με δική του πρωτοβουλία, όχι μόνον τέθηκε τέλος σε ένα καθεστώς που αξιολογούσε τις ΜΚΟ χωρίς καθορισμένα κριτήρια και ανοιχτές διαδικασίες, αλλά και προωθήθηκε συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο το οποίο διέπει έκτοτε ό,τι αφορά τις ΜΚΟ.

Με αυτό το θεσμικό πλαίσιο:

Οριοθετήθηκε για πρώτη φορά η έννοια των ΜΚΟ.

Θεσπίστηκε η τήρηση Ειδικού Μητρώου ΜΚΟ καθώς και η διαδικασία αξιολόγησης και εγγραφής σε αυτό.

Τέθηκαν για πρώτη φορά προϋποθέσεις για τη χρηματοδότηση των ΜΚΟ.

Συστάθηκε Επιτροπή Πιστοποίησης και Αξιολόγησης των ΜΚΟ.

Συγκροτήθηκε Εθνική Συμβουλευτική Επιτροπή ΜΚΟ.

Τα συμπεράσματα των συνεδριάσεων της Επιτροπής περιλαμβάνονται σε έκθεση η οποία αποστέλλεται στη Μόνιμη Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής των Ελλήνων.

Λύθηκαν όλα τα προβλήματα;

Αντιμετωπίστηκε ριζικά το όλο θέμα;

Ουδείς υποστήριξε κάτι τέτοιο.

Υπάρχει μήπως η άποψη, ότι έστω και ένας τομέας της δημόσιας ζωής είναι απαλλαγμένος προβλημάτων; Όχι. Δεν είναι όμως αυτό το ερώτημα. Το ερώτημα είναι, αν και ποιος έκανε ένα ή και σημαντικά βήματα για να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα ή αν τα άφησε ως έχουν ή ακόμα αν καλλιέργησε την πελατειακή σχέση κράτους - κοινωνίας.

Δεύτερον. Επισημάναμε ότι, κάποιοι σχολιαστές, παρά το ότι γνωρίζουν από το ρεπορτάζ στοιχεία της υπό συζήτηση υπόθεσης για μια ΜΚΟ και μάλιστα, τα γνωρίζουν από το ρεπορτάζ που οι ίδιοι κάνουν, συνεχίζουν να παριστάνουν ότι τα αγνοούν και μαζί βεβαίως, συνεχίζουν να εκτίθενται.

Και επειδή, είναι απολύτως βέβαιο ότι θα συνεχίσουν να το πράττουν για τους δικούς τους λόγους, ακριβώς γι' αυτό αποκρύπτουν συνειδητά την αλήθεια.

Ποιά είναι η αλήθεια;

Η υπόθεση οδηγήθηκε σε διερεύνηση από την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου.

Παρά ταύτα, ορισμένοι εντός και εκτός των συνόρων της χώρας, συνεχίζουν να παριστάνουν ότι αγνοούν, όχι μόνον αυτήν την αλήθεια, αλλά και τα επίσης γνωστά σε αυτούς:

Πρώτον. Την περίοδο 2004 - 2009, ουδεμία προσπάθεια έγινε εκ μέρους των τότε κυβερνήσεων, προκειμένου να βελτιωθεί το θεσμικό πλαίσιο, εφόσον αυτό ήταν αναγκαίο ή να ελεγχθεί οποιαδήποτε υπόθεση.

Μεταξύ 2004 και 2009, δεν λειτουργούσαν ΜΚΟ, δεν χρηματοδοτούντο; Μια ματιά στα στοιχεία, αρκεί για να δει κανείς τι ακριβώς συνέβαινε. Το βρίσκουμε εμείς με ένα "κλικ" - και μάλιστα, με ονόματα και διευθύνσεις. Δεν το βρίσκουν όσοι κόπτονται περὶ διαφάνειας;

Προφανώς και γνωρίζουν, αλλά το αποκρύπτουν.

Μήπως και για αυτό φταίει ο Γιώργος Παπανδρέου;

Δεύτερον. Την περίοδο της κυβέρνησης Γιώργου Παπανδρέου, η υπόθεση των ΜΚΟ, απασχόλησε και την Επιτροπή Διαφάνειας της Βουλής.

Και υπήρξε σχετικό πόρισμα.

Δυστυχώς, η εκλεγμένη κυβέρνηση Παπανδρέου έπεσε, πρωτοστατούντων των "πρωτεργατών της διαφάνειας".

Τι έγινε στη συνέχεια;

Πάλι ο Γιώργος Παπανδρέου φταίει;

Τρίτον. Ορισμένοι στην προσπάθειά τους να χτυπήσουν τον Παπανδρέου, καταφεύγουν σε ψεύδη και γελοιότητες που δεν έχουν προηγούμενο.

Για παράδειγμα: χρηματοδοτήθηκε μέσω ΜΚΟ, ο Κάρατζιτς, αναφωνούν.

Μάλιστα.

Δεν ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, τότε, που είχε ταχθεί για λόγους αρχής υπέρ της δημοκρατικής μετάβασης στη χώρα αυτή, όπως και σε κάθε άλλη χώρα που αντιμετώπιζε ή αντιμετωπίζει παρόμοια προβλήματα; Δεν ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, που είχε καταφέρει να αναδειχθεί ο καθοριστικός ρόλος της Ελλάδας στον εκδημοκρατισμό και την ευρωπαϊκή πορεία των χωρών στην ευρύτερη περιοχή; Και ακριβώς για αυτόν τον λόγο δεν είχε τότε κατηγορηθεί ακόμη και ως προδότης, από όλους αυτούς που τώρα κόπτονται περὶ διαφάνειας;

Ας αποφασίσουν επιτέλους, τι ακριβώς θέλουν και για τι απ' όλα ευθύνεται ο Γ. Παπανδρέου.

Άλλο παράδειγμα: χρηματοδοτήθηκε η καμπάνια υπέρ του "ναι" στο Σχέδιο Ανάν, αναφωνούν κάποιои. Μάλιστα.

Τι αποκρύπτουν; Ότι την περίοδο εκείνη, στη χώρα, κυβέρνηση δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ, αλλά η ΝΔ. Και τι άλλο; Ότι υπουργός Εξωτερικών, δεν ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, αλλά ο Πέτρος Μολυβιάτης.

Ας μας πουν, λοιπόν: τι ακριβώς υποστηρίζουν;

Ότι πήγε στο ταμείο της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου ο Παπανδρέου, πήρε τα χρήματα και τα έδωσε σε κάποια ΜΚΟ, ενώ ήταν κάποιои άλλοι στην κυβέρνηση και κάποιои άλλος υπουργός;

Και άλλο παράδειγμα: εμφανίζεται ένας διπλωμάτης και υποστηρίζει ότι, κάποιои άλλος, "φίλος της οικογένειας Παπανδρέου", διαθέτει 50 ΜΚΟ. Μάλιστα.

Το θέμα αμέσως αναπαράγεται στα ΜΜΕ.

Την επόμενη, ο ίδιος άνθρωπος, ερωτηθείς σχετικά σε τηλεοπτική εκπομπή το αρνείται, λέγοντας μάλιστα ακριβώς τα αντίθετα.

Ας μας πουν: πότε έλεγε την αλήθεια.

Την πρώτη ή την δεύτερη φορά.

Και γιατί ενώ είπε διαφορετικά πράγματα αυτοί εξακολουθούν να προβάλλουν αυτή που τους βολεύει; Και κάτι ακόμη. Μήπως μπορούν να μας ενημερώσουν από που εμφανίστηκε ξαφνικά αυτή η "πηγή" ενημέρωσης;

Και ας προσέξουν τι θα απαντήσουν, γιατί πριν από λίγες ημέρες, σε ραδιοφωνική εκπομπή, μια άλλη "πηγή" ενημέρωσης, που πρωταγωνιστεί σε μια άλλη πολυσυζητημένη υπόθεση, για την οποία πάλι "φταίει" ο Γιώργος Παπανδρέου, ομολόγησε με αφορμή ένα γεγονός στο οποίο αναφερόταν, ότι η ίδια δεν είχε καταλάβει να είναι κακό πράγμα μια πρόσκληση που δέχτηκε από δημόσιο λειτουργό, μέχρι που της το είπε κάποιои γνωστός εκδότης! (Ανέφερε και το όνομά του η "πηγή" - τόσο καλά!!!)

Τα στήνουμε και μετά τα αναδεικνύουμε!

Συμπέρασμα:

Σήμερα επιχειρείται να πληγεί αυτός που πρώτος προσπάθησε να βάλει μια τάξη στις σχέσεις κράτους - ΜΚΟ, από την πριν το 2004 περίοδο.

Επιχειρείται να πληγεί αυτός που η κυβέρνησή του έφερε το θέμα στη Βουλή για έλεγχο.

Επιχειρείται να πληγεί αυτός που επί των ημερών της κυβέρνησής του οδήγησε την υπόθεση σε διερεύνηση από τις αρμόδιες αρχές.

Επιχειρείται να πληγεί αυτός που με τις αποφάσεις της κυβέρνησής του, "ευθύνεται" γιατί δημιούργησε τουλάχιστον μια ντουζίνα νέους θεσμούς διαφάνειας, ελέγχου και αξιοκρατίας, σε λιγότερο από δύο χρόνια και σε περιβάλλον κρίσης, λιτότητας και σφοδρότατων αντιδράσεων εκ μέρους των δήθεν υπερασπιστών της αλήθειας.

Επιχειρείται να πληγεί αυτός που επιτέλους, κάτι έκανε.

Γιατί;

Για να μπορούν όσοι τάχα κόπτονται περί διαφάνειας - παρασιτικά κέντρα και κατεστημένα - να κάνουν τις δουλειές τους πίσω από την κουρτίνα των δήθεν ευθυνών του Παπανδρέου, που εξυφαίνεται καθημερινά από ΜΜΕ.

Αυτά, για να τελειώνουμε με το στημένο παιχνίδι που παρακολουθούμε.

Το πρόβλημα τους, δεν είναι η υπόθεση των ΜΚΟ. Είναι ο φόβος που τους διακατέχει ενώπιον του ενδεχόμενου να αποκαλυφθεί ότι οι επιλογές τους, δεν αφορούν τη χώρα και το δημόσιο συμφέρον.

ΥΓ. Σε ό,τι αφορά την υπόθεση των ΜΚΟ, πολλοί σχολιαστές, προκειμένου να στηρίξουν την θεωρία τους περί ευθυνών Παπανδρέου, υποστηρίζουν ότι, οι ΜΚΟ δημιουργήθηκαν την εποχή που ήταν Υπουργός Εξωτερικών.

Για να τελειώσουμε και με αυτήν τη γελοιότητα, ας δούμε ποια είναι η πραγματικότητα.

Εκείνη την εποχή, η Ελληνική κυβέρνηση είχε αποφασίσει να συμμετάσχει στον κατάλογο των χωρών του ΟΟΣΑ, για την παροχή ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας σε άλλες χώρες.

Οι λόγοι, πολλοί και σοβαροί. Στην ευρύτερη περιοχή οι εξελίξεις είναι ραγδαίες και με μεγάλες επιπτώσεις παγκοσμίως. Είναι απολύτως αναγκαία ως εκ τούτου, η παρουσία της χώρας διεθνώς.

Κάποιοι σήμερα, ακόμη και "διεθνιστές", μπορεί να έχουν άλλη άποψη. Σεβαστό. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι άλλοι πρέπει να συμφωνούν μαζί τους. Ούτε και έχουν το δικαίωμα να βάλλουν αδιακρίτως εναντίον οργανώσεων και κινήσεων πολιτών.

Τα γνωρίζουν όλα αυτά οι συγκεκριμένοι σχολιαστές;

Και αυτά τα γνωρίζουν.

Απλώς, έχουν μάθει να "ενοχοποιούν" την άλλη άποψη και όταν αντιλαμβάνονται ότι αυτό δεν μπορούν να το κάνουν, καταφεύγουν σε μια απλή μέθοδο, αποσιωπούν την πραγματικότητα.

Η πολιτική και η ειδησεογραφία του μηδενισμού, που ακολουθούν για να ισοπεδώσουν πρόσωπα και θεσμούς, η εύκολη σπίλωση του διπλωματικού σώματος, η συλλήβδην ενοχοποίηση της κοινωνίας των πολιτών - που προφανώς ενοχλεί αρκετούς, ο μηδενισμός της καθοριστικής δουλειάς που έγινε για την ελληνική παρουσία διεθνώς αλλά και την κοινωνική συνοχή στη χώρα μας, με τη δράση των μη κυβερνητικών οργανώσεων, αποτελούν μέρος μιας πολιτικής ασθένειας που σήμερα κυριαρχεί, δηλαδή, μιας φασίζουσας ισοπέδωσης προς εξυπηρέτηση συγκεκριμένων πολιτικών στόχων, που υπονομεύει και κάθε έννοια δικαίου, όπως και δημοκρατικού πολιτισμού στην χώρα μας.

Η μεγάλη μάχη που έχουμε μπροστά μας, είναι η μάχη για την ελευθερία και την δημοκρατία - κατά του φασισμού όλων των μορφών και σχηματισμών.

Που εμπεριέχει και την άκρατη και άκριτη καταγγελία χωρίς βάθος, χωρίς άλλη άποψη, με επιλεκτικά ή και κατασκευασμένα στοιχεία.

Και μάλιστα, από δήθεν αναμάρτητους - γνωστούς "αμαρτωλούς",